

ו זָמְרוּ אֱלֹהִים ^{תהי' בעל היחידות} זָמְרוּ וּזְמָרוּ לְמַלְכֵנוּ וּזְמָרוּ: ח כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים
 זָמְרוּ מִשְׁבִּיל: ט מֶלֶךְ אֱלֹהִים ^{תהי' בעל היחידות} עַל גְּזִימֵ אֱלֹהִים ^{תהי' בעל היחידות} יָשָׁב עַל כַּפָּא
 קָרְשׁוּ: י נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי ^{תהי' בעל היחידות} אֲבֹרָתָם כִּי לֵאלֹהִים ^{תהי' בעל היחידות} מִגְּנֵי
 אָרֶץ מֵאֵד נַעֲלָה:

זוהר תהלים

וגו' (מו, י): [זוהר ח"א פ' לך לך (דף טו:)]
 וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם. מַה כְּתוּב לְמַעֲלָה?
 (בראשית יא) וַיִּמַּת הֶרֶן עַל פְּנֵי תְּרַח אָבִיו
 וְגו'. מַה אוֹמֵר כָּאן? אֵלֶּא עַד אוֹתוֹ הַיּוֹם
 לֹא הָיָה אָדָם שְׁמַת בְּחַיֵּי אָבִיו פָּרַט לָזָה,
 וּכְשֶׁנֶּזְרַק אַבְרָהָם לָאֵשׁ, נִהְרַג הֶרֶן,
 וּמִשּׁוֹם זֶה יֵצְאוּ מִשָּׁם. [מי הרג את הרוח?
 אלא כיון שהשליכו את אברהם לאור כשדים,
 התגלה עליו הקדוש ברוך הוא והצילו, והיה
 הרוח אחיו עומד שם.] אָמְרוּ הַכַּפְשִׁידִים, בְּשִׁבִיל
 זְכוּתוֹ שֶׁל הֶרֶן נִצּוֹל, מִיָּד יֵצְאָה שְׁלֵהֶבֶת
 שֶׁל אֵשׁ וְשָׂרְפָה אֶת הֶרֶן, זֶהוּ שְׁכַתוּב
 וַיִּמַּת הֶרֶן עַל פְּנֵי תְּרַח אָבִיו, וַיֵּשׁ
 שְׁאוּמְרִים שְׂאִין שׁוֹלְטֵת אֵשׁ בְּזַרְעוֹ שֶׁל
 תְּרַח, אֲכָל נִשְׁלִיף אֶת הֶרֶן לָאֵשׁ, וְאִם לֹא
 יִבְעַר, גִּדַּע וּדְאִי שְׂאִין שׁוֹלְטֵת הָאֵשׁ
 בְּזַרְעוֹ, מִיָּד הִשְׁלִיכוּ אֶת הֶרֶן לָאֵשׁ
 וְנִשְׂרַף, וְהָיָה תְּרַח אָבִיו עוֹמֵד שָׁם, זֶהוּ
 שְׁכַתוּב וַיִּמַּת הֶרֶן עַל פְּנֵי תְּרַח אָבִיו.
 בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם יָדְעוּ כָּל אֲמָה וְלִשׁוֹן שֶׁלֹּא
 הִצִּיל אֶת אַבְרָהָם אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שֶׁהוּא יְחִידוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְהָיוּ מְבִיאִים אֶת
 בְּנֵיהֶם לְמִשְׁכְּנוֹ שֶׁל אַבְרָהָם, וְאוּמְרִים
 לוֹ, רָאִינוּ אוֹתָךְ שְׂאֵתָהּ בּוֹטֵחַ בְּקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רְבוּן הָעוֹלָם, לְמַד אֶת
 בְּנֵינוּ מִדְּרַכְךָ שְׂאֵתָהּ יוֹדַע, וְעַלֵּיהֶם אָמַר
 הַכְּתוּב (תהלים מז) נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם.

למעלה, וכאשר עולה זה קול השופר כלם
 נדחים לפניו ואין יכולים לעמוד, אשרי
 חלקם של הצדיקים שיודעים לכוון לעורר
 את רצון לפני רבונם, ויודעים לתקן
 העולם ביום ההוא בקול השופר, וע"ז
 כתוב אשרי העם יודעי תרועה, יודעי ולא
 תוקעי בלבד, ובעבור זה צריך הקהל ביום
 ההוא לבחור אדם השלם מכל, היודע
 ומבין דרכיו של המלך הקדוש ויודע
 בכבוד המלך שהוא יתפלל עליהם תפלות
 ביום ההוא, ולעורר קול שופר בכל
 העולמות בכונת הלב בחכמה ברצון
 בשלימות, בשביל שיתבטל הדין על ידו
 מן העולם, אוי לאותו הקהל שהשליח
 צבור שלהם לא נמצא כראוי, שהרי
 חטאות הצבור באות להזכר בגללו,
 כמש"כ (ויקרא ד) אם הכהן המשיח יחטא,
 שהוא השליח של כל ישראל, לאשמת
 העם הוא, לפי שהדין שורה עליהם,
 וכאשר השליח צבור הוא זכאי כראוי
 זכאים הם הקהל שולחיו, שכל הדינים
 נתבטלים מהם על ידו:

בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם יָדְעוּ כָּל אֲמָה וְלִשׁוֹן שֶׁלֹּא
 הִצִּיל אֶת אַבְרָהָם אֲלֵא הַקְּב"ה שֶׁהוּא יְחִידוֹ
 שֶׁל עוֹלָם וְהָיוּ מְבִיאִים אֶת בְּנֵיהֶם לְמִשְׁכְּנוֹ
 שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ

נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם